

Schriftlezing: Efeziërs 1
Tekst: Efeziërs 1:13,14
Ps. 100:1,2,3,4
Lb. 477:1,2
Ps. 86:4,5
Gez. 161:1,2,3,4
Gez. 123:1,5
Lb. 479:1,2,3,4
Lb. 456:3
Opw. 518

Gehouden te: Baflo, 23-05-10 (14.30 u.)

Thema: Wees verwonderd verbonden aan Christus door je geloof.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons vandaag in Christus twee jonge mensen geeft, die in het openbaar hun geloof willen belijden!

Fantastisch, wat een geweldig werk van de Heilige Geest wordt hierin zichtbaar. We zijn als gemeente enorm dankbaar voor dat feit. En heel verwonderd. Gods werk is tastbaar in het leven van Pia en van Jacob. Kwestie van uitverkiezing en grote vreugde in Christus.

Jullie staan hier klaar om je jawoord aan God te geven. En iedereen mag het horen: heel de gemeente, je familie en vrienden en feitelijk de hele wereld. En God, je hemelse Vader, in de eerste plaats. Voor Hem doe je het immers. Je belijdt je geloof in Hem, de Drie-enige God en in Jezus Christus, je Heer.

Verwonderde vreugde nemen we waar en ervaren we. Want het is niet vanzelfsprekend, dat jonge mensen hun geloof gaan belijden. Zelfs niet voor wie in Gods verbond uit gelovige ouders geboren is.

Het is waar, je krijgt de belofte van de Heilige Geest al bij je doop. *"De Heilige Geest garandeert ons dat hij in ons wil wonen en werken. Hij wil ons tot leden van Christus heiligen. Hij zegt ons toe dat Hij ons wil laten delen in wat we in Christus hebben....."*¹

Geweldig, dat God de Heilige Geest jullie zover gebracht heeft, dat je bent gaan geloven. Halleluja! En dat je in het geloof 'ja en amen' wilt zeggen op Gods beloften aan jou, 'ja en amen' wilt zeggen op de boodschap van de waarheid, het evangelie van je redding.

Jullie hebben – net als wij allen – in Christus die boodschap gehoord en je wilt het je toe-eigenen in het geloof. "Ja, Heer, ik geloof in U."

Ik wil die verwondering om het werk van de Drie-enige God er vanmiddag nadrukkelijk bij hebben en vasthouden. Ik wil het stem geven in het verlengde van wát Paulus schrijft in dit eerste hoofdstuk van de brief aan de Efeziërs. En op het spoor van hée

¹ Formulier voor de bediening van de heilige doop aan de kinderen van de gelovigen – II.

hij hier schrijft over het werk van God aan zijn lezers: de heiligen in Efeze, aan de gelovigen die één zijn in Christus Jezus. Aan ons dus ook.
Hoe Paulus schrijft, dat is op welke toon: uitbundig, dankbaar en verwonderd. Ik hoop dat te laten doorklinken in de preek. Om te beginnen dan maar in het thema:

Wees verwonderd verbonden aan Christus door je geloof!

Want:

1. je hoorde het evangelie van je redding;
2. je kreeg het stempel van de heilige Geest;
3. je mag gaan voor de eer van Gods grootheid.

1. Je hoorde het evangelie van je redding.

Wat een geweldig uitbundig begin geeft Paulus aan deze brief aan de gemeente in Efeze, aan heel de kerk van Christus. Een brief, die wel eens het geestelijke en kerkelijke testament van de apostel zou kunnen zijn. Daar zijn aanwijzingen voor. Paulus begint met een uitbundige opeenstapeling van lof en dank aan God. De lovende woorden en zinsdelen rijgen zich als één grote stroom of ketting aan elkaar. Vers 3 tot 14 vormen in Paulus' taal één lange zin. Die voor ons bijna niet te lezen en te bevatten is. Dat merken we als we dit stuk lezen in de Statenvertaling of de vertaling NBG-51. Daar kom je bijna niet door en je raakt het zinsverband zomaar kwijt. En de boodschap ontgaat je.

De NBV is hier zeker veel leesbaarder. In onze taal knipt ze Paulus' ene, lange zin in korte stukken. En zo maakt ze ook de structuur van dit gedeelte helder. Je kunt dat gemakkelijk zien in je bijbeltje.

Kijk naar de woorden: 'in Christus' en 'in hem'. Dat kom je keer op keer tegen. Daar heb je tegelijk de kern van dit gedeelte te pakken.

Want het gaat Paulus in alles om Christus Jezus en om de verbondenheid aan Christus en de betrokkenheid tot Hem en zijn heilswerk. Dat brengt Paulus heel kort op formule in deze uitdrukking: 'in Christus' of 'in Hem'.

Daar wil de apostel zijn lezers vooral en bij voorbaat bepalen. Hij spreekt hen aan als 'de gelovigen die één zijn in Christus Jezus'. In Christus moeten ze hun eenheid ook vinden en hervinden.

Want men was daar in Efeze en omgeving tegen het eind van Paulus' leven en dienst kennelijk ook niet allemaal meer zo één in het geloof. Er was verdeeldheid.

Paulus had er bij zijn afscheid van de oudsten van Efeze al voor gewaarschuwd, Hand. 20:29-31. En helaas is het bewaarheid geworden, niet eens zo lang daarna. Paulus zelf is 'uit' in Efeze, uit de gratie in Asia. Hij schrijft het in zijn afscheidsbrief aan zijn geliefd kind en medewerker Timoteüs:

"Zoals je weet heeft iedereen in Asia zich van mij afgekeerd, ook Fygelus en Hermogenes." (2 Tim. 1:15)

En wanneer de apostel dan vanuit de gevangenis in Rome aan deze gemeente van Efeze – en aan heel de kerk – zijn testamentbrief schrijft, dan zet hij hierop in. Op Christus Jezus en het geloof in hem. In hem vinden de gelovigen hun eenheid en in hem moeten ze hun eenheid ook weer zoeken.

Dat geldt voor de kerk vandaag nog even sterk. Vandaar dat de brief aan de Efeziërs ook zo geweldig actueel is. En geweldig aansprekend.

Mensen, wees verbonden aan Christus Jezus! Zoek het alleen bij Hem en in Hem! En wees in Hem blijvend verwonderd over het werk van God in het verre verleden – *'in Christus uitgekozen voordat de wereld gegrondvest werd'*. In het heden – *'verlost door het bloed van Christus en met vergeving van onze zonden dankzij Gods rijke genade.'* En in de toekomst – naar de bestemming die God voor ons heeft en het volledig deel krijgen aan de erfenis, waarvan we nu al een voorschot krijgen. Waarop we onze hoop vestigen.

De verwondering, die ik wil vasthouden en stem geven, hoor ik ook in het begin van vers 13:

"In hem hebt ook u de boodschap van de waarheid gehoord, het evangelie van uw redding..."

Vooraf in dat 'ook u'. Daar spat het werkelijk af. In Christus hebt óók u de boodschap van de waarheid gehoord, het evangelie van uw redding.

'Ook u'. Die woorden vallen gewoon op. In het voorgaande stuk vanaf vers 3 had Paulus het steeds over 'wij' en 'ons'.

Vers 4: *"In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen om voor hem heilig en zuiver te zijn, ..."*

Of vers 7 en 8: *"In hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade die God ons in overvloed heeft geschonken."*

Je kunt eigenlijk alle verzen van 3 tot 12 wel noemen.

'Wij' en 'ons', dat zijn alle gelovigen, heel de kerk van Christus, inclusief Paulus en de christenen van Efeze. De gelovigen uit de Joden en de niet-joden. Allen dus die door het geloof aan Christus Jezus verbonden zijn.

Maar dan komt ineens in vers 13: 'ook u, ook jullie'. Dat is dan geen andere groep gelovigen, in casu de christenen in Efeze, in onderscheid van de christenen uit de Joden.

Maar Paulus legt een extra accent in verwondering en dat wil hij ook overbrengen aan zijn lezers. Een uitbarsting van verwondering en van vreugde over wat de gelovigen in Efeze ook mogen zijn en wat zij, net als alle christenen, hebben gehoord en gekregen.

In een bijbelverklaring bij dit gedeelte werd in dit verband gesproken van een 'ontploffingseffect'. Een uitbarsting van geadresseerde vreugde en verwondering.

Je hoort hier, zeg maar, het vuurwerk van de lof op Gods genade ontploffen. "Oh, wat mooi. Oh, wat fantastisch. Geweldig, dat werk van de Heilige Geest in Christus Jezus."

Ook u hebt in Christus de boodschap van de waarheid gehoord, het evangelie van uw redding.

Ik zal proberen het nog wat dichterbij te brengen en toe te snijden op vandaag, deze dienst, waarin twee jonge christenen belijdenis van hun geloof afleggen.

In de preek kan ik het hebben over 'wij' en 'ons'. Ik kan Paulus naspreken en zeggen: "God heeft ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om in Christus zijn kinderen te worden."

Ik kan zeggen: "God heeft ons genade geschonken en ons in Christus onze zonden vergeven." En dan bedoel ik allen hier in de kerk, die geloven, en in het verlengde daarvan alle gelovigen. Inclusief de twee jonge mensen hier voor in de kerk.

Maar als ik me even heel speciaal tot hen richt zeg ik, met Paulus: "In Christus hebben ook jullie de boodschap van de waarheid, het evangelie van jullie redding gehoord."

Dan haal ik jullie even naar voren en leg die boodschap speciaal bij jullie neer. Ook jullie. En je proeft dan hopelijk de vreugde en de dankbaarheid van ons allen voor dat grote werk van God de Heilige Geest in jullie leven. Ook jullie riep God om zijn kind te zijn. Ook jullie gaf Hij zijn beloften.

Jullie hoorden het goede nieuws van je redding, in de prediking. Jullie werden aangesproken in het bijbellezen thuis, in het bijbelonderwijs op school, in het geloofsonderwijs op de catechisatie.

Het is in Christus ook het goede nieuws van jullie redding. Jullie zijn – net was wij – in het geloof verbonden aan Christus, jullie redder.

Ook jullie heeft de Heilige Geest nu zover gebracht, dat je 'ja' zegt tegen God en 'amen' op zijn evangelie.

Op het niveau van kinderen kun je het zo zeggen. 'Wat is belijdenis doen?'

"Als je klein bent zeg je dingen van je ouders na. Zo leer je praten.

Als je belijdenis doet van je geloof doe je eigenlijk net zo. De dingen die God zegt, zeg je na."

Dat geldt nu precies voor jullie. De dingen die God zegt nazeggen. Beamen met hart en mond.

En, o wat zijn wij heden blij met jullie. En wat zijn we verwonderd over Gods werk in jullie. Gezegend zij de naam van de Drie-enige God!

2. Je kreeg het stempel van de heilige Geest.

Wees verwonderd verbonden aan Christus door je geloof!

Want, vervolgens, je kreeg het stempel van de heilige Geest.

Onlangs kregen we een rondleiding op het bedrijf van een gemeentelid. In de grote loods en de opslag zagen we de grote kratten voor de wortels en de aardappels. Volle en lege. Ik zie ze op wagens ook geregeld door onze straat gaan. Op die kratten staat de naam van deze of gene firma ingebrand. Dat laat zien wie de eigenaar van die fust. Een soort stempel dus.

Daar moet aan denken bij de woorden van Paulus in vers 13^b:

"...in hem bent u, door uw geloof, gemerkt met het stempel van de heilige Geest die ons beloofd is..."

De broeders en zusters in Efeze kenden dat beeld wel. Efeze was een havenstad. Daar werden partijen handelswaar aangevoerd, overgeslagen en verkocht. Hout,

graan, wol. Als een koopman dan een partij goederen had gekocht, zette hij er zijn stempel op. Of een touw erom en een lakzegel, waarin de naam van de firma stond. Deze partij is van Bedenk zelf maar een naam.

Officiële brieven werden in die tijd ook verzegeld. Certificaat van echtheid. Deze brief komt echt van de koning, de gouverneur of de burgemeester. Geen twijfel mogelijk. Dat bindt Paulus zijn lezers, de heiligen in Efeze en overal, ook op het hart. 'Ook u'. Dat moeten we hier niet vergeten. De gelovigen hebben in hun verbondenheid met Christus, door hun geloof, het stempel van de Heilige Geest gekregen. De Geest die God ons (NB!) beloofd heeft.

De Heilige Geest zelf is dat stempel. Hij is het eigendomsmerk van Christus, dat God zelf op de mensen zet, die geloven in Jezus Christus.

Het geloof is zeer nauw verbonden met dat 'Heilige-Geest-stempel'. Het is immers de Heilige Geest die aan mensen het geloof schenkt, door het verkondigde woord van God. Het is de Heilige Geest die ons aan Christus verbindt.

De Geest als zegel verzekert de gelovigen dat ze Gods eigendom zijn en deel hebben aan Christus en de redding.

Dat stempel kregen de gelovigen in Efeze ook. Net als alle andere gelovigen uit de Joden én de heidenen. Eén en hetzelfde stempel. 'In Christus', zijn code staat erop. En in de gemeente van de gelovigen is het zichtbaar in de gaven die daar gevonden worden. Daarin word je opgenomen, wanneer je tot geloof komt. Ook u; ook jullie! De Heilige Geest als Gods stempel op de gemeente en op jou beoogt zekerheid te brengen in de gemeente en in het mensenhart. Niet dat Gods beloften onzeker zijn en bevestiging behoeven. Van Gods kant is het evangelie onwankelbaar. Maar in het mensenhart heeft het bevestiging nodig, aan onze kant. God geeft die in Christus.

Aan het element van de Geest als stempel en certificaat verbindt Paulus nog een ander aspect, dat daarmee nauw samenhangt.

Hij noemt de Heilige Geest ook: *"... (als) voorschot op onze erfenis, opdat allen die hij zich heeft verworven verlost zullen worden,..."*

De Heilige Geest is een soort eerste aanbetaling van Gods kant. Een vooruitbetaling van de volle erfenis die eens zal worden ontvangen. Uit genade, zegt de Bijbel daarbij. Een erfenis is nooit een verdienste van de begunstigde.

Zo'n voorschot is een waarborg dat eens de hele som zal worden uitgekeerd. In dit geval de complete erfenis. Zijnde de complete redding van de wereld en de voltooiing van alles wat God in en met Christus wil verwezenlijken aan verlossing en redding.

Namelijk de verlossing van allen die God zich in Christus heeft verworven als zijn bijzonder eigendom. Waar het stempel van de Geest al op staat of nog op komt te staan in de loop van de tijden.

Ook jullie zijn gemerkt met dat stempel van de Geest, Pia en Jacob. Het voorschot op de complete erfenis heb je gekregen in Christus door die Geest.

Je gelooft toch in God, de Drie-enige en in Jezus Christus, onze Heer? Daaraan kun je merken, dat je de Heilige Geest, die ons beloofd is, hebt gekregen.

Ook jullie! Wat een vreugde!

3. Je mag gaan voor de eer van Gods grootheid.

Wees verwonderd verbonden aan Christus door je geloof!

Want, tenslotte, je mag gaan voor de eer van Gods grootheid.

Waar dient dit allemaal voor? Waar mondt het veilig geleide door de Geest in uit?
Wat is dus ook het doel van je leven als christen, als uitgekozen kinderen van God?
Op de lof voor God.

Dat geeft Paulus aan als het uiteindelijke en enige doel van alles.

"... tot eer van Gods grootheid."

Opnieuw geldt: het is in vers 14 niet de eerste keer dat Paulus dat doel benoemt.
Dezelfde woorden klonken ook al in vers 6 en vers 12.

God heeft ons *"naar zijn wil en verlangen voorbestemd om in Jezus Christus zijn kinderen te worden, tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon."*

En:

"In hem heeft God, die alles naar zijn wil en besluit tot stand brengt, ons de bestemming toebedeeld om vanaf het begin onze hoop te vestigen op Christus, tot eer van Gods grootheid."

Dat is ook een refrein in dit hooggestemde, uitbundige gedeelte.

Alles is gericht op de eer van Gods grootheid.

Daar ga je als gelovige dan ook voor. Daar ga je voor als gemeente van gelovigen die één zijn in Christus Jezus. Ook u; ook jullie!

Alles tot eer van Gods grootheid.

Dat zeggend bereikt Paulus ook een zekere afronding van het eerste, zo uitbundige stuk van zijn brief. Het begon met het grootmaken van de naam van God:

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend."

Dat eerbetoon is de toon blijven zetten. Een gouden draad door heel dit stuk. En als je verder leest blijkt dat het door heel de brief daarom blijft gaan.

In die lof op God hebben de gelovigen zich ook te verenigen. Eén in Christus Jezus.

Dus ook samen gaan voor de eer van Gods grootheid.

Ik wil eindigen met het slot van hoofdstuk 3. Ook uitmondend in een lofprijzing.

"Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader, die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde.

Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde.

Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid.

Aan hem die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken, aan hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle generaties, tot in alle eeuwigheid.

Amen."

Baflo, 18 mei 2010,
© A.J. Minnema